

gede paa væsentlig det samme Grundlag som de tilsvarende for Hærens Forstærkning.

I § 47 er foreslaaet en Udvidelse af de gældende Bestemmelser om Forfremmelsesraad og deres Sammensætning. Der er saaledes indført Forfremmelsesraad for Embedsmænd i Sømine- og Maskinforpjet. Endvidere har man ordnet Sammensætningen af de forskellige Raad saaledes, at der kommer mere Ensartethed til Veje i disse Forhold, end der for Tiden findes.

Særlige Korps.

Til §§ 60, 61 og 62.

Ved Loven af 28de Maj 1880 bestemtes Søværnets Lægekorps til at skulle bestaa af:

2 Overlæger,

6 Skibslæger og

et ubestemt Antal Reservelæger,

hvoraf saa mange kunne være til Tjeneste, som Udrustningerne kræve.

Med denne Organisation af Lægeforpjet har det i de forløbne Aar, altsaa endog under Fredsforhold, ofte været meget vanskeligt at tilvejebringe de fornødne Læger til de udrustede Skibe. De yngre Lægers Utilbøjelighed til at indtræde i Søværnets Lægekorps — og man kan tilføje de nuværende Skibslægers Utilbøjelighed til at blive der — er formentlig begrundet i de sømilitære Lægers uheldige Stilling med Hensyn saavel til det pekuniære, til Avancementsforhold som til Muligheden af at kunne holde sig paa Højde med Udviklingen i deres Videnskab.

I Modsætning til Hærens Læger, med hvilke de ere stillede ens med Hensyn til Lønning, ere Søværnets Læger, navnlig saa længe de ere saa faa, og Udkommandoerne derfor saa hyppige, i det væsentlige afflaarne fra at have privat og lønende Praksis ved Siden af deres Tjeneste som Militærlæger. Det ringe Antal overordnede Poster i Korpsjet gør Avancementsforholdet meget uheldigt, og Savnet af Lægepraksis i Land, saa vel privat som paa Hospitaler — Søværnets hospitalsyge behandles nemlig paa Hærens Sygehus, da Marinen for Tiden ikke selv raader over noget Sygehus — vanskeliggør, for ikke at sige umuliggør for de paa-gældende at følge med under Lægekunstens Udvikling.

Den foreslaaede Forøgelse af Søværnets Lægekorps bestaar i:

3 Overlæger og

2 Skibslæger;

endvidere har man, i Overensstemmelse med hvad der blev vedtaget i Rigsdagssamlingen 1893—94 for Hærens Vedkommende ved Lov

om Tillæg til Loven af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning m. m., foreslaaet Overlægerens ældste Lønningssklasse, der efter de bestaaende Regler vil komme til at indeholde 2 Læger, udsondret som en selvstændig Klasse, der benævnes „Stabslæger“. Denne Etablering af Stabslægeklassen medfører selvfølgelig ingen Merudgift. Den ene af de 2 Stabslæger vil da komme til at forrette Tjeneste som Generallæge ved Søværnet, altsaa som Lægeforpjets Chef, den anden vil komme til at forrette Tjeneste ved Flaadestabschefens Stab, altsaa som overordnet Læge ved de større Udrustninger.

Udvidelsen af Lægeforpjet, saaledes som den her er foreslaaet, vil bringe Forholdet i dette mellem over- og underordnede faste Læger i Overensstemmelse med samme Forhold i Hærens Lægekorps, og man tror at have Grund til at vente, at den tillige væsentligt vil afhjælpe de ovenfor antydede Ulemper ved den nuværende Ordning.

Den styrkte af Intendanturforpjet, som blev fastsat ved Loven om Søværnets Ordning af 28de Maj 1880, nemlig:

1 Overintendant,

2 Intendanter,

5 Skibsintendanter og

6 Underskibsintendanter,

har vist sig utilstrækkelig til endog i Fredstid under almindelige Forhold at beskrive de Intendanturen paahvilende Forretninger, hvortil Grunden maa søges dels i, at Antallet af de til Vælsker og i andet Djemed udrustede Skibe er forøget, dels dert, at det er fundet hensigtsmæssigt at udvide Intendanturens Omraade saaledes, at den varetager Tjenesten, ikke blot paa Skibene, men ogsaa paa de større Kanonbaade og endvidere saaledes, at den om Bord fører Regnskab, ikke blot over Pengesæsenet, Provianten og Beklædningsgenstandene men tillige over alt Forbrugsgodset, alt i det Djemed at fritage de militære Underofficerer for Regnskabsvæsenet, saaledes at de sættes i Stand til udelukkende at have Opmærksomheden henvendt paa deres egentlige militære Tjeneste og til med større Kraft at kunne virke for denne. Det har som Følge heraf været nødvendigt, foruden det lovbestemte Personel, efterhaanden at antage til Bestridelse af Tjenesten i de udrustede Skibe 7 Proviantforvaltere og 7 Proviantfrivere, hvis Lønninger ere udrede af Udrustningskontoen, men en Forøgelse af Personellet med dette Antal vilde, selv om det under almindelige Forhold og affet fra Sygdomsforfald og lignende kunde anses for tilstrækkeligt, dog ikke fyldestgøre de Fordringer, der bør stilles til en effektiv Intendantur for Sø-